

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

21. szám

Bhaimī Ekādaśī

2022. február 12.

- 1 ÉNEKLÉS, NEM PEDIG VITÁZÁS
Śrīla A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
- 1 MI A VALÓDI DHARMA?
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Maharāja
- 2 RĀDHĀ ÉS KṚṢṆA CSATÁJA
Śrīla Narahari Cakravartī Thākura: Bhakti-ratnākara - részlet

ÉNEKLÉS, NEM PEDIG VITÁZÁS

Śrīla A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Habár Śrī Caitanya Mahāprabhu és a tanítványi láncolatban lévő bhaktái képesek bármilyen tanult tudóst és filozófust érveléssel legyőzni és ezzel az Istenség Személyisége felsőbbrendűségét kinyilvánítani, mint prédikátorok az a legfontosabb tevékenységük, hogy a saṅkīrtanát mindenhol meghonosítsák. Egy prédikátornak nem az a dolga, hogy csak legyőzze a tudósokat és a filozófusokat, hanem ezzel egyidőben a saṅkīrtana mozgalmat is el kell indítania, mivel ez a Caitanya-vallás missziója. ❀

Śrīla Prabhupāda: Śrī Caitanya-caritāmṛta
Ādi-līlā, 16. fejezet, 8. vers magyarázat

MI A VALÓDI DHARMA?

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Maharāja

A dharma szót időnként vallásnak fordítják, de nem egészen ezt jelenti. A valódi jelentése az, amit nem lehet feladni, ami az embertől elválaszthatatlan. Létezik nitya-dharma és anitya-dharma, vagyis örök és átmeneti dharma. Minden vastu, dolog rendelkezik a saját örök természetével, dharmájával. Ezt a nitya-dharmát nem lehet elválasztani a vastutól. Śrīla Prabhupāda példája a következő: a meleg nem választható el a tűztől. Ezért a hő a tűz nitya, azaz örök dharmája. Egy másik példa a víz, aminek a cseppfolyósság az örök dharmája. Néha, amikor dermesztő hideg van, a víz egy jégtömbbé fagy, de nem ez az örök dharmája. A víz örök dharmája az, hogy folyik.

Amikor a hőmérséklet emelkedik, a jég megolvad, vagyis a jég a víz átmeneti, anitya-dharmája.

A test, az elme és a lélek is rendelkezik a saját dharmával. Az elme dharmája a saṅkalpa és a vikalpa, az elfogadás és az elutasítás. A gondolkodás, az érzés és az akarat szintén az elme dharmája. A test egy vastu és az elme is egy vastu. Minden vastunak megvan a saját nitya-dharmája. Ti lelkek vagytok, nem a test és nem is az elme!

A Lélek Dharmája

A Gītā 18. fejezet 66. versében Kṛṣṇa elmondta a legvégső és legbizalmasabb utasítását: sarva-dharmān parityajya mām ekaṁ śaraṇaṁ vraja – „Adj fel minden dharmát, és hódolj meg csak Nekem!” Ez a lélek dharmája, az ātma-dharma. Ez nem a test vagy az elme dharmája. Ti lelkek vagytok, és az örök dharmátok az, hogy Kṛṣṇa szolgái, Kṛṣṇa-dāsa vagytok! Ha nem Kṛṣṇa szolgái lesztek, akkor arra fogtok kényszerülni, hogy māyā szolgái legyetek! Māyā-dāsa lesztek, nem pedig Kṛṣṇa-dāsa. Nem hódoltatok meg Kṛṣṇának, nem végzitek Kṛṣṇa odaadó szolgálatát. Élvezni próbáltok! Kṛṣṇát utánozzátok! Kṛṣṇa az egyedüli puruṣa, az egyetlen férfi, az egyetlen élvező! Ti pedig megpróbáljátok utánozni Őt, és megpróbáltok élvezők lenni. És ezért vagytok māyā bilincseiben. De mint lélek a nitya-dharmátok az, hogy Kṛṣṇa szolgái legyetek. Mahāprabhu azt mondta: jīvera svarūpa haya kṛṣṇera nitya-dāsa, jīvaként az a svarūpátok, az eredeti helyzetetek, hogy Kṛṣṇa örök szolgái vagytok.

Ez a lélek parama-dharmája, bhāgavata-dharmája,

az örök *dharmája*. Ez nem hindu *dharma*, mohamedán *dharma*, fekete vagy fehér *dharma*. Ez nem ausztrál, amerikai, japán, kínai vagy indiai *dharma*. Nem! A *dharma* egy. A *dharma* az, hogy az ember legyen Kṛṣṇa szolgája, hódoljon meg teljesen az Ő lótuszlábainak. Ez az egyetlen *dharma*. Lehetek ausztrálok, afrikaiak, kínaiak, japánok, indiai vagy akármilyenek, de mindannyian lelkek vagytok.

Ezt az Úr adta

Csak egy *dharma* létezik. Kṛṣṇa azt mondja: „Adj fel minden *dharmát*, és hódolj meg csak Nekem!” *Dharmam tu sākṣād bhagavat-praṇītaṁ* – A valódi *dharmát* az Istenség Legfelsőbb Személyisége adta. Ennek a neve *parama-dharma*, a legfelsőbb *dharma*, *ātma-dharma*, az önvaló *dharmája* és *jaiva-dharma*, a *jīva dharmája*. Ez örök vagyis *nitya-dharma* és *Vaiṣṇava-dharmaként* illetve *bhāgavata dharmaként* is ismerjük. *Bhagavān* hozta létre, tehát *bhagavatā-prāpta*. Ez az egyetlen *dharma*. A *sad-dharma* azt jelenti: örök elfoglaltság. A *jīva* örök tevékenysége az, hogy az Úr transzcendentális szerető szolgálatát végzi.

Kapiladeva *sāṅkhyā* filozófiájának a célja az, hogy a makulátlanul tiszta odaadó szolgálatot hirdesse. Ezért tartják Őt a legfontosabbnak azon személyek közül, akik az élőlény transzcendentális természetét ismerik. Ő ismeri ezt, hiszen

*dharmam tu sākṣād bhagavat-praṇītaṁ
na vai vidur ṛṣayo nāpi devāḥ
na siddha-mukhyā asurā manuṣyāḥ
kuto nu vidyādhara-cāraṇādayaḥ*

A vallás igazi elveit az Istenség Legfelőbb Személyisége iktatta törvénybe, s ezeket a legfelsőbb bolygókon lakó, teljes mértékben a jóság kötőerejében lévő hatalmas *ṛṣik*, a félistenek valamint a *Siddhaloka* lakói sem képesek megismerni, az *asurákról*, a közönséges emberi lényekről, a *vidyādharákról* és a *cāraṇákról* nem is beszélve.

Śrīmad-Bhāgavatam
6. ének, 3. fejezet, 19. vers

Dharmát csak a Legfelsőbb Úr hozhat létre. *Dharma-saṁsthāpanārthāya sambhavāmi yuge yuge*: minden korszakban megjelenek, hogy létrehozam a vallás elveit – mondja Kṛṣṇa. Ezt ismerjük úgy, hogy *bhāgavata-dharma*, *jaiva-dharma* vagy *ātma-dharma*, a lélek *dharmája*. Ez univerzális, és mindenki számára van. Ti mind

lelkek vagytok. Ha ezt a *dharma-tattvát* megértétek, akkor nem lenne többé veszekedés. Most mégis miért veszekednek a *dharmával* kapcsolatban? A mohamedánok a hindukkal, a hinduk a mohamedánokkal, a keresztények a buddhistákkal, a buddhisták a zsidókkal. Miért veszekednek? Azért, mert nem ismerik a *dharma-tattvát*.

Szekuláris állam

Mivel a társadalom politikai vezetői nem ismerik a *dharma-tattvát*, ezért azt mondják: „A mi államunk szekuláris állam!” Ez azt jelenti, hogy minden *dharma* helyes. Mondjon valaki bármilyen ostobaságot is, az szintén helyes. Az emberek nem tudják, mi a valódi *dharma*, ezért a *dharma* nevében vitatkozás folyik. Ha pedig megpróbálsz erről beszélni, azt mondják: „Nem, nem, nem! A mi államunk szekuláris állam! Nem beszélhetsz erről a hindu *dharmáról*!” Nem, mi nem hindu *dharmáról*, hanem az örök, a *nitya-dharmáról*, a lélek *dharmájáról*, az *ātma-dharmáról* beszélünk! Lehetsz ausztrál, amerikai, kínai, japán, fekete vagy fehér. Ez nem a fehérek vagy a feketék, és nem is ennek vagy annak az országnak a *dharmája*! Ez a lélek *dharmája*, az örök *dharma*. Ez a *sad-dharma*, az univerzális *dharma*, ami mindenkié. Ezt nem tudják, és ezért tiltanak, ha megpróbálsz erről beszélni, azt mondják: „Nem! Ne beszélj a *dharmáról*!”

Az újságban volt egy történet egy *sannyāsīniről*, egy női *sannyāsīról*, aki mindig meztelenül járt. Elkövetett valamilyen bűnt, aztán elkapták és bebörtönözték. Amikor eljött az ideje, hogy a bíróságon az ítélezéskor megjelenjen, azt mondta: „Az a *dharmám*, hogy meztelenül járjak!” De a bíró erre csak felbőszült: „Egy nő meztelenül jelenik meg a bíróságon? Mi ez? Ilyet nem lehet csinálni!” A védőügyvéd viszont így érvelt: „Ez egy szekuláris állam. Ennek a nőnek az a *dharmája*, hogy meztelen legyen. A kormány nem akadályozhat meg senkit, hogy a *dharmája* szerint éljen!” A két oldal ezen vitatkozott. Nem akadályozhatták meg, hogy a saját „*dharmája*” szerint éljen, mert megszegték volna az állam alkotmányát. A végső döntés pedig a következő volt: „Rendben. Ez a *dharmája*. Jöjjön meztelenül, de egy paravánt kell elé tenni, hogy el legyen takarva, és csak a feje látsszon! Így állhat a bíróság

elél!”

Micsoda ostobaság! Nem tudják, mi a valódi *dharma*! A valódi *dharma*, a *sad-dharma*, a lélek *dharmája* az, hogy Kṛṣṇa szolgája legyen, és szerető szolgálatot végezzen Kṛṣṇának! Bhagavān eljön, hogy létrehozza ezt a *dharmát*, *dharma-saṁshāpanārthāya sambhavāmi yuge yuge*: „Minden korszakban, amikor fokozódik a vallástalanság és az igaz *dharma* kezd eltűnni, eljövök.” Bhagavān eljön, hogy létrehozza a *dharmát*.

*dharmā-mūlaṁ hi bhagavān
sarva-vedamaṃyo hariḥ
smṛtaṁ ca tad-vidāṁ rājan
yena cātmā prasīdati*

Śrīmad-Bhāgavatam
7. ének, 11. fejezet, 7. vers

A Legfelsőbb Lény, az Istenség Személyisége minden védikus tudás lényege, a *dharma* gyökere és a hatalmas autoritások emlékezte. Ó, Yudhiṣṭhira király! A vallás elveit bizonyítékként kell elfogadni. E vallásos elvre építve minden, az elme, a lélek, de még az ember teste is elégedett lesz!

Erről nem beszélhetsz!

Ha a társadalom megérti, mi a valódi, az örök *dharma*, akkor ebben a kérdésben nem lesz vita. Mindenki elégedett lesz. De nem próbálják ezt megérteni. Ezért folyik a *dharma* nevében a vita. Előfordul, hogy a Kṛṣṇa-tudat tudománya prédikátorainak szembesülniük kell ezzel a nehézséggel, amikor valamilyen tanintézménybe mennek előadást tartani. Az igazgató azt mondja: „Nem, nem, nem! Itt nem beszélhetsz a *dharmáról*!” Rámutatunk, hogy olyan sokféle *dharma*, mohamedán, hindu, keresztény, buddhista, jain és sok másféle *dharma* van. De az igazgató csak azt mondja: „Nem, nem. Ez egy szekuláris állam. Nem beszélhetsz erről.” Megtiltják. Mert nem tudják, mi az igazi *dharma*.

Ezzel kapcsolatban Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Gosvāmī a következő példával élt: egy sivatagban utazol, ahol nincs víz. Aztán meglátsz egy délibábot, elkezdesz futni utána és be vagy csapva. Aztán arra a következtetésre jutsz, hogy nincs víz. Vagy ha látsz egy szentjánosbogarat és elkapod, akkor azt fogod gondolni, hogy „Ez a fény nem éget.” És azt a következtetést vonod le, hogy a fény nem képes égetni. Csak egy délibábot és egy szentjánosbogarat láttál! Be lettél csapva!

Nem próbáljátok megérteni, mi az igazi

dharma-tattva, és hallani sem akartok attól a személytől, aki ismeri a *dharma-tattvát*. Benneteket nem érdekel a *sad-dharma*, a lélek *dharmája*, a *bhāgavata-dharma*, amit Bhagavān nyilatkoztatott ki, ami mindenki számára az univerzális *dharma*!

Az Úr Szent Nevének éneklése a végső vallásos elv!

*etāvān eva loke 'smin
puruṣāṁ dharmāḥ paraḥ smṛtaḥ
bhakti-yogo bhagavati
tan-nāma-graṇādibhiḥ*

Az emberi társadalomban az élőlények számára az Úr Szent Nevének éneklésével kezdődő odaadó szolgálat a végső vallásos elv.

Śrīmad-Bhāgavatam
6. ének, 3. fejezet, 22. vers

**Hare Kṛṣṇa
Hare Kṛṣṇa
Kṛṣṇa Kṛṣṇa
Hare Hare
Hare Rāma
Hare Rāma
Rāma Rāma
Hare Hare**

Ha éneklitek a Szent Nevet, akkor szert fogtok tenni a Kṛṣṇa lótuuszlabai iránti odaadásra! És ez a *parama-dharma*, a legfelsőbb *dharma*, ez a *nitya-dharma*, a *sad-dharma*, az örök *dharma* minden *jīva* számára! ❀

Śrīmad-Bhāgavatam lecke.
3. ének, 25. fejezet, 11. vers - részlet
1995. szeptember 17., Melbourne Ausztrália

RĀDHĀ ÉS KṚṢṆA CSATÁJA

Śrīla Narahari Cakravartī Ṭhākura

Miközben Śrīnivāsa Ācāryát, Narottama dāsa Ṭhākurát és Śyāmānanda Prabhut Vṛndāvanában *parikramāra* vitte, Rāghava Paṇḍita a következő történetet mesélte:

Chatravannál Kṛṣṇa egy király szerepét öltötte magára, a barátai pedig a parancsának engedelmeskedve kihirdették, hogy az egész területnek Ő az uralkodója. A Madhumaṅgala által vezetett tehénpásztorfiúk bátran, erdőről-erdőre járva Kṛṣṇa uralkodásának támogatására szólítottak fel mindenkit.

– Nanda Maharāja fia, Kṛṣṇa e föld királya! A királyságában senki másnak nincs hatalma. Bárki, akit elkapunk, hogy a királyságában virágot szed, azt

a király elé visszük és meg lesz büntetve! – mondták.

– Ki az, aki azt meri mondani, hogy Rādhārāṇī birodalmában ő az uralkodó? – felelte dühösen Lalita és a többi *gopī*, majd kijelentették, hogy Rādhārāṇī az *umarāha* (gazdag ember vagy herceg). Rādhārāṇī egy herceghez méltó trónon ülve így szólt a barátnőihez:

– Le kell győzni, és azonnal ide kell hozni azt, aki az én birodalmamban magának követelte a hatalmat!

Miután a *sakhī*k hallották az utasítást, a Vṛndādevī által készített virágbotokat gyűjtve elkezdtek felkészülni a csatára. Subala és a többi tehánpásztorfiú távolról látták, ahogyan minden irányból ezer és ezer *sakhī* érkezik. Madhumaṅgala megpróbált elmenekülni, de az egyik *sakhī* elfogta és a kezét egy virágfüzérrel összekötözte, majd gyorsan Śrīmatī Rādhārāṇī elé vitték.

– Ki az igazi uralkodója ennek a birodalomnak? Ez az uralkodó úgy meg fog mindannyiótokat büntetni, hogy soha többé eszetekbe nem jut majd így cselekedni! – mondta Rādhārāṇī újra és újra Madhumaṅgalát látva.

– Büntess meg úgy, hogy a gyomrom megteljen! – mondta Madhumaṅgala, miközben fejet hajtott.

– Engedjétek el ezt a *brāhmaṇát*, akit csak az érdekel, hogy a hasát megtöltse! Hadd menjen a királyához. – válaszolta Rādhārāṇī.

A *sakhī*k el is engedték Madhumaṅgalát, aki – még mindig összekötött kezekkel – elfutott.

Kṛṣṇa, mint egy király, gögösen ült a trónon.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek
© Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.

Amikor meglátta Madhumaṅgalát, így kérdezte:

– Te meg hogy kerültél ilyen helyzetbe?

– Ez az eredménye annak, hogy azt mondtam, Te vagy a király. Rādhārāṇī a korlátlan hatalommal rendelkező herceg. Mit tehetsz az uralma ellen? Kupidó, aki ellopja a világ nyugodtságát, szeme egyetlen mozdulatától remegni kezd. Azt tanácsolom Neked, ismerd el a hatalmát, hódolj meg Neki, és fogadd el a menedékét! – felelte Madhumaṅgala meggyötörten.

– Bármit is mondj, Madhu, az úgy van jól, de nem tudom elviselni azt, hogy így, megközötve látlak! – válaszolta Kṛṣṇa.

– Én, még ha bántanak sem szenvedek. Egyedül a Te jóléteddel törődök! – mondta erre Madhu, s kézenfogta Kṛṣṇát, majd arra a helyre vezette, ahol Rādhā volt.

Amikor Rādhā látta, hogy közeledik a kedvese, boldogságában igen nyugtalan és zavarodott lett. Le akarta venni a hercegi ruhát, de a *sakhī*k azt mondták neki:

– Maradj, és ne is öltözz át!

Kṛṣṇa, amikor a távolból megpillantotta a hercegnek öltözött Rādhikāt elbizonytalanodott és türelmetlenné vált. Madhumaṅgala szíve repesett az örömtől, amikor Kṛṣṇát ilyen állapotban látta, és gyorsan odatolta Rādhārāṇī közelébe, majd leültette mellé, a jobb oldalára.

Milyen gyönyörű is ez a látvány!

– Most mutasd meg Kṛṣṇának a hatalmad, Aki egy gyémánthoz hasonló öleléssel fog Téged megajándékozni. Kérlek, nagyon gondosan fogadd el! – szólt Madhumaṅgala Rādhārāṇihoz.

Amikor Lalita meghallotta ezeket az édes szavakat, boldogan mosolygott és egy édességet tett Madhumaṅgala szájába, aki erre így reagált:

– Rosszat tettél azzal, hogy megközötztél! De ha sok-sok *lāḍḍut* adsz nekem, azzal megszabadulhatsz e sértéstől!

Miután ezt mondta, Madhumaṅgala a *sakhī*kkel körülvett isteni pár pazar szépségét látva egy vicces testhelyzetet vett fel, majd a *lāḍḍut* elfogyasztva édes hangon közölte:

– Rengeteg dolgom van! – és boldogan távozott. ❧

Śrīla Narahari Cakravartī Ṭhākura:
Bhakti-ratnākara
Ötödik hullám – részlet
In: Mathura-maṇḍala Parikramā
Pundarik Vidyānidhi dāsa